

Det følger af bestemmelsen i *stk. 2*, at der ved efterlysningen kan gives oplysninger om den påsigtede kriminalitet og om den sigtedes identitet, herunder navn, stilling og bopæl, ligesom der kan ske offentliggørelse af et fotografi af den pågældende.

Stk. 3 indeholder en særlig udformning af proportionalitetsgrundsætningen svarende til reglen i retsplejelovens § 782, stk. 1, om indgreb i meddelelshemmeligheden og § 792 e, stk. 1, om legemsindgreb.

Stk. 4 indeholder en bestemmelse om kompetencen til at træffe afgørelse om offentlig efterlysning. Bestemmelsen indebærer, at det også i tilfælde, hvor der er spørgsmål om efterlysning af en person, hvis identitet er politiet bekendt, er politiet, der træffer afgørelse om at efterlyse. Lovforslaget svarer på dette punkt til den gældende, ulovfæstede retstilstand. Det bemærkes herved, at der efter retsplejelovens § 746, stk. 1, er adgang til at forlange domstolsprøvelse af lovligheden af politiets efterforskningskridt.

Til nr. 27 (retsplejelovens kapitel 75 b)

Der er tale om en konsekvensændring, idet det gældende kapitel 75 b i retsplejeloven om beslaglæggelse skal ophæves som følge af, at reglerne om beslaglæggelse og edition foreslås samlet i retsplejelovens kapitel 74.

Til nr. 28 (retsplejelovens § 1002)

Bestemmelsen, der vedrører beslaglæggelse efter dom, foreslås ændret i konsekvens af ændringerne af retsplejelovens øvrige regler om beslaglæggelse.

Ifølge den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 807 d, stk. 3, skal retten - samtidig med eller i tilslutning til domsafsigelsen - afgøre, hvordan beslaglagt gods skal anvendes til dækning af krav på sagsomkostninger, værdikonfiskation, bøde og erstatning.

Hermed er den væsentligste del af anvendelsesområdet for det hidtidige *stk. 1* bortfaldet. Da der imidlertid fortsat vil kunne opstå situationer, hvor der ikke - eller ikke i tilstrækkeligt omfang - har været iværksat beslaglæggelse, men hvor der efter domsafsigelsen eller senere viser sig behov eller ikke hidtil kendte muligheder herfor, foreslås bestemmelsen opretholdt. Bestemmelsen vil således kunne anvendes, hvis politiet efter dommen træffer domfældte i besiddelse af et større pengebeløb. Bestemmelsen foreslås dog omformuleret på linie med § 802, stk. 2, således at også bødekrav og krav på konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led, og 2. pkt., og stk. 3, og § 76 a, stk. 5, (værdikonfiskation) medtages. Om beslag-

læggelse med henblik på konfiskation henvises i øvrigt til pkt. 2.3.3. i de almindelige bemærkninger.

Højesteret har i en kendelse af 17. juni 1997 - gengivet i *Ugeskrift for Retsvæsen 1997, s. 1162* - bestemt, at der efter de gældende regler om beslaglæggelse i retsplejelovens § 1002, stk. 1, jf. § 824, stk. 1, ikke er hjemmel til, at politiet kan foretage foreløbig beslaglæggelse til sikkerhed for sagsomkostninger, efter at dom er afsagt. Med den nye formulering af § 1002, stk. 1, vil der blive udtrykkelig hjemmel til, at politiet kan foretage en foreløbig beslaglæggelse, også efter at dom er afsagt. Det følger således af § 1002, stk. 1, at de foreslåede regler i retsplejelovens kapitel 74 om beslaglæggelse og edition skal finde tilsvarende anvendelse, efter at dom er afsagt. Den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 806, stk. 3, om politiets adgang til at træffe beslutning om beslaglæggelse i tilfælde, hvor indgrebets øjemed ville forspildes (»periculum in mora«), hvis retskendelse skulle afventes, gælder derfor også i denne situation.

Stk. 2 omhandler beslaglæggelse som foranstaltning mod unddragelse fra afsoning af en idømt fængselsstraf. Bestemmelsen, der modsvarer den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 802, stk. 3, om undragelse fra strafforfølgning (formuebeslag), foreslås videreført med visse mindre ændringer.

De hidtil gældende regler om, at der kun med justitsministerens tilladelse kan fremsættes begæring om henholdsvis at iværksætte og opretholde beslaglæggelse mere end 10 år efter dommens afsigelse, er ikke medtaget i lovforslaget.

Beslutning om iværksættelse af beslaglæggelse skal som hidtil træffes af retten, og det vil under alle omstændigheder indgå i denne afgørelse, at det i henhold til en almindelig proportionalitetsgrundsætning kræver særligt tungtvejende grunde at anvende et tvangsmiddel med henblik på mange år senere at effektuere en tidligere afgørelse.

Tilsvarende betragtninger vil gøre sig gældende med hensyn til rettens afgørelse om opretholdelse af en beslaglæggelse, når der er gået 10 år fra dommens dato, jf. ordet »undtagelsesvis«.

Beslaglæggelsens bortfald i forbindelse med benådning er ikke medtaget i den foreslåede bestemmelse, idet benådning nu må anses for omfattet af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 807 d, stk. 5.

Til nr. 29 (retsplejelovens § 1017 b, stk. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede regulering af politiets adgang til at